

عنوان مقاله:

معماری سنتی ایران، نمودی از انسان کامل عطار نیشابوری

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حدیث هادیزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده تحصیلات تکمیلی، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

رضا افهمی - استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

به اعتبار ساحت قدسی معمار سنتی، آموزه‌های معماری سنتی ایران را می‌توان به عنوان یکی از گنجینه‌های معرفتی در حوزه‌ی علوم انسانی اسلامی قلمداد کرد. از این رو این مقاله با این فرض که، در جامعه‌ی سنتی ایران، اصل سلوک عرفانی، نوازشگر روح معمار ایرانی بوده است، تلاش دارد، اصول معماری سنتی ایران را گواه این اصل قرار دهد که ساحت درونی معمار ایرانی، مراتبی عرفانی را درک کرده که بی‌شبهت به مراتب طی شده‌ی انسان کامل مدنظر عطار نیشابوری نیست. بنابراین چگونگی رابطه‌ی ساحت بیرونی معماری سنتی ایران و ساحت درونی معمار سنتی سوال اصلی این پژوهش است. از این رو، هدف این مقاله، انطباق اصول معماری سنتی ایران، با ساحت درونی معمار سنتی معرفی می‌شود تا در نهایت در این پژوهش، روش تحقیق، از نوع کتابخانه‌ای و در حوزه‌ی جمع‌آوری داده‌ها؛ شیوه‌ی مرور متون، اتخاذ شده باشد و همچنین در شیوه‌ی تحلیل داده‌ها، مرتب کردن متون، انتخاب مفاهیم راهگشای کار باشند.

کلمات کلیدی:

مقامات الطیور، پنج اصل پیرنیا، هفت وادی عطار نیشابوری، معمار سنتی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431939>

